

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτήσεις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900 Ὅρεϊλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ Φωνὴ τῆς Ἡπείρου εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Θὰ ἀνέτρεχον ἔπειτα διὰ τῶν αἰώνων, ἐρευνῶν τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν διηκεῖν πολέμον βερύου κατακτητοῦ ἀφ' ἐνὸς ὡς μόνον μέλημα ἔχοντος πῶς νὰ κορέσῃ τὰς κτηνώδεις ὀρεξεις τοῦ, πῶς νὰ ὀργισθῇ περισσότερον, πῶς νὰ τυραννήσῃ σκληρότερον ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, πῶς νὰ ὑβρίσῃ κτηνωδέστερον, πῶς νὰ ἀνεύρῃ περισσότερα θύματα, καὶ τὰς τῆς ἀνισχύρου, τῆς ἐντελὸς λόγου, τῆς παραλυθείσης ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τὴν τρομᾶν ἡμετέρας φυλῆς, ἡ ὁποία ἀγογγύσας ὑπέφερε τὰ πάντα μὴ βλέπουσα ἐν τῷ σκότει τῆς ζᾶλης καὶ τῆς ταραχῆς, ἐν τῇ σιᾷ περισφίγγει τοῦ φόβου καὶ τῆς τριμαρας ὀδύμου ἐλπίδα σωτηρίας, παρηγόριον σπινθήρα, προστατευτικὴν χεῖρα, φροντίζουσα δὲ μόνον νὰ ἀνεύρῃ ἀνακούφισιν εἰς τὰ δάκρυα, εἰς τοὺς ἀναστεναγμούς, εἰς ἀπατηλὰ ὄνειρα καὶ ψευδαστάς ἐλπίδας καὶ νὰ διατηρῇ ἐπιμελῆστατα ἐν σκοτεινοῖς τοίχοις, εἰς τὰς ἐρημίας καὶ τὰ δάση, εἰς ἀπόκορμηνα σπήλαια καὶ ἀπώτατα ὄρη τὴν τιμὴν, ἣν παρέλαβεν ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς καὶ τὴν Θίαν τοῦ Ναζωραίου Ὁρησιαίαν καὶ τὰς δύο ταύτας κόρας ὀφθαλμοῦ, δι' αἷμα ἐγένετο ὁ μέγιστος πόλεμος μεταξὺ τοῦ βερύου, ζητοῦντος βιαιότατα νὰ καταρῶν ἄμφοτέρων καὶ τῆς ἡμετέρας φυλῆς κρατερώτατα ἀνισταμένης μέχρι σήμερον κατὰ τῶν ἀγρίων καὶ κτηνωδῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ βερύου κατακτητοῦ.

Θὰ προσέτρεχον ἔπειτα εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς καὶ ὅς ἀνεσκόπων τὰ λείψανα τοῦ μακρινῶς τούτου πολέμου, ἵνα ἀνεύρῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς σιδηρᾶς καὶ ἀκαταβλήτου ταύτης πάλης, τὰς ἀναφύσεις κακίας, τὴν ἐρημωσιν, τὴν πείναν, τὴν μεταβολὴν γενναίων ἀδελφῶν εἰς δουρεῖδῃ σκέλεθρα, μηχανικῶς κινούμενα.

Καὶ ἀφ' οὗ θὰ διέτρεχον ὅλα αὐτὰ, θὰ προσεπάθουν ἐν τέλει νὰ εἰσδύσω εἰς τὴν ψυχὴν τῆς συγχερῆς αὐτῆς λέρας, ἵνα ἴδω τὰς τύψεις ποῦ τὴν κατασπαράττουσι τὴν στιγμήν ταύτην, τὸν φόβον γὰ τρόμον, τὴν στενοχωρίαν, τὴν θλίψιν καὶ ἀπαγορευτοῦ ποῦ τὴν λυμαίνονται.

Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι σήμερον δὲν ἐνδιαφέρομαι τόσον διὰ τοὺς Τούρκους, ὅσον διψῶ νὰ μάθω ἐν θὰ εἶναι δυνατόν ὀλιγοήμερος διαμονὴ τῆς ἐπιτροπείας νὰ ἀνεύρῃ τὴν ἀληθὴ κατὰστασιν τῆς ἡμετέρας χώρας, τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τῆς δυστυχίας, ἡ ὁποία καθιστᾷ ἀθλιέστατον καὶ ἀφόρητον βάρος τὸν βίον μας, τὰ ἀναριθμητὰ μαρτύρια, τὰ ὁποία παντοῦ θέτει εἰς ἐνέργειαν ἡ βέβηλος χεὶρ τῶν Τούρκου καὶ ἐν γένει τὰς μεγάλας πληγὰς, ὅφ' ὧν τήκεται καὶ τόσον σκληρῶς βασανίζεται ἡ ψυχὴ μας· πῶς

εἶναι δυνατόν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νὰ λάβωσιν ἔστω καὶ ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν φοβερῶν δραμάτων, ἅτινα ἐκτυλίσσονται ἐν τοῖς χωρίοις, τὰς πιέσεις καὶ τυραννίας, τὰς βιαιότητας καὶ ὑβρεῖς τῶν Σουλτασῶν, τῶν ἀπειράθμων σουφρῶν, οἱ ὅποιοι σὺν ἀληθεῖς βδέλλαι ἀπορροφῶσιν ἐκεῖ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν δυστυχῶν χωρικῶν ; πῶς εἶναι δυνατόν νὰ λάβωσιν ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν δράσεων τῶν ἀποσπασμάτων ; πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐννοήσωσιν εἰς ποῖον ἀκριβῶς σημεῖον εὐρίσκεται ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν χριστιανῶν ; πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐννοήσωσιν τὴν μετατροπὴν τῶν δικαστηρίων εἰς ἀργυρογικὴν τέχνην ;

Ἐχω πολλοὺς ἐνδοιασμούς ὅτι καμμίαν ἰδέαν δὲν θὰ λάβῃ ἡ Σεβαστὴ ἐπιτροπεία ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἀναριθμητὰ, ἀπερίγραπτα ἄλλα κακὰ, τὰ ὁποῖα διενεργοῦνται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς ἡμετέρας χώρας. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδω τὰ ὑψηλὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας δὲν θὰ ἡδύναμην βεβαίως νὰ ζωγραφίσω εἰς μίαν στιγμὴν τὴν ὁλόμαυρην ὅψιν τῆς πτρίδος μας, ἥθειον ὅμως συστήσει δύο τινα τεκμήρια, ἀναμφισβητήτου ἀληθείας, τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς διαφανεστάτοι φανοὶ πρὸς κατανόησιν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως.

1) Ὅτι οἱ κρατοῦντες σήμερον εἶναι φυλὴ τρέφουσα πρὸς ἡμᾶς ἀσπονδότερον μῖσος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ αἰώνων ἤδη ὦν ἐρριζωμένον βαθεῖα-βαθεῖα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν παρακλυθῶν πᾶσαν ἀγαθὴν προαίρεσιν, ἄγνωστον ἄλλως τε εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν· τούτου τιθέντος, εὐκόλῳ εἶναι νὰ κατανοηθῇ ποῖα δύναται νὰ εἶναι ἡ θέσις τῶν ἀρχομένων, ὅταν ἀρχώσιν ἄνθρωποι, ὧν ἡ ψυχὴ κατέχεται ὑπὸ τοιοῦτου πάθους.

2) Ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν κρατούντων εἶναι ἐντελὸς ἄξεστον, ἀγροίκον, ἀπαιδευτον, κτηνωδέστατον καὶ ἐντελὸς ἀνίκανον νὰ συγκρατήσῃ τὰς ἀκατασχέτους ὀρμὰς τῆς ψυχῆς.

Ἐὰν οἱ δύο οὗτοι λόγοι εἶναι ἀληθεῖς δύναται νὰ ὀδηγήτωσιν πάντα ὀρθῶς βουλευόμενον εἰς ὁρθότατον συμπέρασμα, συμπέρασμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ αὐτὴ αὐτὴ ἡ γνησία ἀλήθεια.

Πολυμελὴς οἰκογένειαν κυβερνᾷ ὅχι ὁ πατὴρ τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ ἄλλος, ξένος ὅπως διόλου πρὸς τὴν φυλὴν, εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ξένος πρὸς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα αὐτῆς, ξένος καὶ ἐναντίος πρὸς τὰς παραδόσεις, ἀντίθετος ἐκ συμφέροντος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν· κατὰ τοῦ κυβερνήτου τούτου ἐγείρονται φρικτὰ παράπονα, ἀκούονται πολυεῖδεις καὶ ἀπειροὶ ζέφυροι, οἱ ὅποιοι φθάνουσι μέχρι τῶν ὧτων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ προστατεύσῃ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ ἀπέστειλε τινὰς νὰ ἐρευνήσωσιν τὴν ἀλήθειαν, βεβαίως τὸ πρῶτον, ὅπως εἶχε νὰ πράξῃ οὗτος θὰ ἦτο νὰ ἐξετάσῃ ἕνα-ἕνα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ διὰ μέσου τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν θὰ προσεπάθει νὰ ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἤθελε διαμένει ἡ οἰκογένεια ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τὸ μὲν ἐν ἔλειπεν εἰς τὸ ἀμπέλι, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὸ χωράφι, τὸ δὲ ἄλλο ἡξέυρω ἐγὼ ποῦ καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ τὰ ἐξετάσῃ ἕνα-ἕνα, τότε τί ἄλλο ἡδύνατο νὰ πράξῃ παρὰ νὰ υποβάλλῃ αὐτὸν τὸν κυβερνήτην εἰς ἐξέτασιν. Ἐὰν δὲ ἀνεκάλυπτεν ὅτι ὁ κυβερνήτης

τρέφει μῖσος φοβερόν κατὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ὅτι τὸ πνεῦμά του εἶναι ἐντελὸς ἀνίκανον νὰ συγκρατῇ τὰς ὀρμὰς τῆς ψυχῆς ἢ θελε φθάσει ἀσφαλέστατα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ θέσις τῆς οἰκογενείας βεβαίωτατα θὰ ἦτο δεινότης. Διὰ νὰ ἐπέλθῃ λοιπὸν ἡσυχία, νὰ ἐπέλθῃ ἡρεμία, παύσις τῶν δεινῶν τῆς οἰκογενείας ἔπρεπεν ἀφευκτικῶς νὰ ἀπελαθῇ ἐκ τοῦ μέσου ὁ κυβερνήτης ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πρὸς μεγάλην δυστυχίαν τῆς οἰκογενείας μόνον ὑφίσταται· ἐὰν δὲ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπελαθῇ, νὰ ἀφαιρεθῇ τουλάχιστον πᾶσα δύναμις ἀπ' αὐτοῦ.

Τοιοῦτον ἀσφαλέστατον συμπέρασμα εὐρίσκω ἐγὼ ὅτι πρέπει νὰ ἐξαγάγῃ καὶ ἡ ἐπιτροπεία· ἀρκεῖ μόνον οἱ δύο προειρημένοι λόγοι νὰ εἶναι ἀληθεῖς. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ἀληθεῖς, μέσος ὁρος δὲν ὑπάρχει διὰ νὰ ἀπελαθῇ ἡ δυστυχία, νὰ ἐξοστρακισθῶσι τὰ ἀπίστευτα καθημερινὰ μαρτύρια, διὰ νὰ ἐπέλθῃ σχετικὴ γαλήνη, φειδρά ἀνακούφισις, ἀμυδρά τις εὐτυχία, πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῆς μιαιφάν χειρὸς τῶν ἀρχῶν πᾶσα ἐξουσία. Ἐφ' ὅσον τοῦκοι κυβερνώσι, ἡ δυστυχία μόνον θὰ βασιλεύῃ, διότι τοῦρκος καὶ δυστυχία εἶναι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, ὑπὸ δύο διαφόρους μορφάς.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Πῶς διοικεῖται ὁ τόπος. — Εἰσφοραὶ καὶ ἐισφοραί. — Ὅλα εἰς βάρος τῶν κατοίκων. — Ἡ διαγωγή τοῦ διοικητοῦ. — Τί ἐπαθεῖ ἕνας φορομακοποιός.

Ἐργάζεσθαι, κοπιᾶσαι, πασχῆσαι ἀναριθμητὰ βάσανα, μυρίας ὁσας πικρίας παλαιῶν κατὰ μυρίων ἐμποδίων, ὑφίστασαι στερήσεις περιφρονήσεις καὶ δοκιμασίας, ἵνα κατορθώσῃς νὰ ἀποκτήσῃς ἀγαθὴν δοξάν ἐν τῇ κοινῇ, σεβασμὸν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ εὐχάριστόν τινα ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν· ὅλα αὐτὰ ὅμως εἶναι καλὸς ὁ τοῦρκος νὰ σοῦ τὰ κάμη σκουπίδια σὲ μιᾷ στιγμῇ, νὰ τὰ κάμη νὰ φαίνωνται σὺν χαλασμένῳ χωργίῳ, δὲν εἶναι λοιπὸν ἐν καὶ τὸ αὐτό ; δὲν τοῦ εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ σοῦ κόψῃ σὲ μιᾷ στιγμῇ τὸ κεφάλι, διότι χρειάζεται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς ἀνεύρεσιν προφάσεων καὶ δικαιολογιῶν, σοῦ καταστρέφῃ σὲ μιᾷ στιγμῇ τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχεις καταβάλει ἀπὸ τὰ μικρά σου χρόνια τόσας προσπαθείας νὰ τὴν ἀποκτήσῃς, καὶ τὸ χεῖριστον νὰ σοῦ κλονήσῃ καὶ καταστρέψῃ τὸ ἠθικὸν σθένος, διότι τῇ ἀληθείᾳ πρεπεῖ νὰ εἶναι πολὺ ἰσχυρὰ, νὰ ἔχῃ ὁλοκληρὸν δάσος νεύρων ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀναλάβῃ κατόπιν τόσον βίαιον κλονισμόν, τόσων ἰσχυρῶν ραβδόσεων καὶ ἀγιάτων πληγῶν. Ἐγὼ τουλάχιστον ὁμολογῶ τὸ ἀδύνατον τῆς τοιαύτης ἀναλήψεως καὶ τὰς σκέψεις μου ταύτας ἐρεῖδει στερωῖς ἡ ταρσυχὴς κατάστασις εἰς ἣν εἶδον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διακεκριμένον τῆς πόλεως μας μέλος μετὰ τοῦ φοβεροῦ λούσιμον τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπάσθῃ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἀπὸ ποῖον νομίζετε ; ἀπὸ αὐτὸν τοῦτον τὸν διοικητὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅλα ἀπὸ τὸν ἀνώτερον ἡμῶν ἀρχοντα ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν ἀνώτερον τύραννον, διότι δειλιῶ νὰ μεταχειρίζωμαι τὰ ἀγνὰ ἐκεῖνα ὀνόματα πρὸς κατονόμασιν αἰμοδόρων τίγρεων, σεσωματωμένων διαδόλων, μιαιῶν θηρίων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι υποβαλλόμεθα συχνὰ εἰς ἀπειραριθμούς ὑποχρεώσεις ὑπὸ τὸ πρόσχημα

έρωνων Ἀποφασίζει σήμερα ἡ κυβέρνησις νὰ ἀνεγείρῃ νοσοκομείον, αἰρίον στρατών, μεθαύριον στρατιωτικὸν σταθμὸν ἢ ἑτέρον τι τοιοῦτον, εἴνε ἡναγκασμένοι οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ νὰ καταβάλλωσι τὰ ἐξόδα τῆς ἀνεγέρσεως ἔχει ἀνάγκη ἡ κυβέρνησις ἀπὸ ζωᾶ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν εἶνε ὑποχρεωμένοι οἱ ἄθλιοι χριστιανοὶ νὰ προσφέρωσι ταῦτα· εἶνε γνωστὴ δὲ ἡ διάταξις ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦντο οἱ χωρικοὶ νὰ προμηθεύωσι τὸν στρατὸν μὲ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐνδυσμασίαν τοῦ στρατοῦ ὕλην, ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν ἀνεύρωμεν καὶ ἐξιστορήσωμεν ὅλην τὴν πολυειδῆ καὶ πολυπροφασίστον ἐπατεῖαν ταύτην τῆς μοναδικῆς μας κυβερνήσεως, ἢ ὅποια κατὰ παρασάγγας πολλοὺς ὑπερβαίνει κατὰ τοῦτο τοὺς ὁμοφίλους τῆς τουρκοφύτου; ἀναφέρωμεν μόνον, ὅτι τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία ὑπερβώθησαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ προσφέρωσι δύο λίρας κατ' ἔτος εἰς τὴν δημαρχίαν ὡς συνδρομὴν διὰ τὸν μισθὸν τοῦ δημαρχικοῦ ἱατροῦ, ἀλλὰ τοῖς ὑπεβλήθη καὶ μία ἐπὶ λίρα πρὸς ἐκπαιδύσειν τοῦ βιβλίου διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν συνταγῶν, ὅληα δὲ ἐδῶ ἀκριβῶς ἐφαρμόζεται ἡ διὰ τοὺς τούρκους λεγόμενη παρομία: «τοῦτο θὰ σοὺ τὸ πάρω καὶ ἐκείνο θὰ μοὺ τὸ δώσω». Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦτο πλεον τῶν δύο τρίτων μένει ἄγραφον κατὰ τὸ στήμα τοῦ ἔτους, ὁ φαρμακοποιὸς κ. Στ. Κονδάρης, ἡρήσατο νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἄλλο βιβλίον, πολὺ ὀρθῶς διατεταγμένον, ὅτι τὸ ἐπικυρωμένον ἦδη ὑπὸ τῆς δημαρχίας βιβλίου διαλαμβάνει μέρος κατὰ γραφὴν τριῶν ἐτῶν ἀκόμη συνταγῶν. ὁ Μουσερρίφης δὲ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐνδιαφέρεται διόλου διὰ τὰς συνταγὰς, ἀλλὰ θέλει τὴν λίραν νὰ βαλῇ στὸ χεῖρ, ἐξεμάνη ἀπὸ τὴν ἀρνησιν ταύτην καὶ μετακαλεσάμενος παρ' αὐτοῦ τὸν κ. Κονδάρην ἤρχισεν ἐκτοξεύων κατ' αὐτοῦ τὰς ἀγρίας ἐκείνας ὕβρεις, τὰς ὁποίας μόνον τὸ τουρκικὸν ὕβρεολόγιον ἀναγράφει καὶ τουρκικὸν στόμα μόνον δύναται νὰ ἐκτοξεύῃ, ὁμοῦ δὲ φρίκη ἀπερίγραπτος μὲ κατέλαβεν ὅταν ἤκουσα τὰς ὕβρεις ταύτας κατ' ἀπὸ ἡμέραν ἦδη διατελῶ εἰς σφοδρὰν νευρικὴν κατάπληξιν· μὴ ἀρκεσθεὶς δὲ εἰς τόσας ὕβρεις διέταξε καὶ τὴν φυλάκισιν αὐτοῦ μέχρις οὗ ποὺ περάσῃ τὸ γινῆσι τοῦ Πασᾶ καὶ πληρώσῃ καὶ ὁ κ. Κονδάρης τὴν λίραν.

Ὅταν εἶδον αὐτὸν κατὰχλωμον καὶ τρέμοντα ὅλον ἐκ τῆς συγκινήσεως ἠθέλησα νὰ τῷ ἐπαναλάβω ἐν τὸν στίχον τοῦ Ρήγα, ἐγκαίρως δὲ ἐσκέφην ὅτι ὁ κ. Κονδάρης γνωρίζει καλλίον παντὸς ἄλλου τὴν ἔννοιαν τοῦ στίχου τούτου· γνωστὸν δὲ εἶνε εἰς ὅλους οἱ ἀκατάβλητοι ἀγῶνες αὐτοῦ καὶ αἱ ἀπερίγραπτοι ὑπηρεσίαι αἷς ἔχει προσφέρει εἰς τὴν πόλιν μας ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ ἐτῶν. Ταῦτα διερχόμενος ἐκείθεν δι' Ἰωάννινα σὰς γράφω.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Ἀναγγελλέντος ὅτι τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐμῆλε νὰ ἐλθῇ εἰς Ἰωάννιν διὰ Μεσσοῦ ἐκ περιόδου οἱ διοικητῆς τῆς παραμεθορίου Ἑλληνικῆς γραμμῆς στρατάρχης Ὁμέρ Νεσάτ πασᾶς, ὁ Γεν. ἡμῶν Διοικητῆς Ὁσμὰν Φεβζὶ πασᾶς καὶ ὁ ἐν Ἰωαννίνοις ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀφίχθεις ἐπὶ τῶν ὄπλων ἐπιθεωρητῆς ἀντ-στράτηγος Σεζὰ πασᾶς, ὁ στρατιωτικὸς διοικητῆς Ἰωαννίνων ὑποστράτηγος Χουσὴ πασᾶς ὁ διοικητῆς τῆς χωροφυλακῆς ὑποστράτηγος Ἐβσάτ πασᾶς, ὁ ὑποστράτηγος τοῦ πυροβολικοῦ Τοσοῦν πασᾶς καὶ ὁ στρατιωτικὸς διοικητῆς τῆς πόλεως Μουσταφᾶ πασᾶς, εἶτι δὲ πάντες οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ δύο τάγματα τοῦ αυτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν τηλεβόλων. Μετὰ τοῦτο ἡ Α. Ε. ὁ Γεν. ἡμῶν Διοικητῆς ὡς καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι οἱ πρόεδροι τῶν

δικαστηρίων καὶ πάντες οἱ προέχοντες τῆς πόλεως μεταβάντες εἰς τὸ στρατάρχιον, ὅπερ ὡρίσθη πρὸς διαμονὴν αὐτοῦ, ἐχαίρετσαν τὸν στρατάρχην ἐνευχόμενους αὐτῷ τὸ ὡς εὖ παρέστη· εἶτα δὲ ὁ στρατάρχης μεταβὰς εἰς τὸ Διοικητήριον ἀντεπισκέψατο τὸν Γεν. Διοικητὴν. Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ὁ Ὁσμὰν προσέφερε δείπνον πρὸς τιμὴν τοῦ στρατάρχου.

—Τὴν προπαραλθούσαν ἐβδομάδα τὴν 20 Ἰ. οὐλίου εἰς Κάτω Σουδενὰ περί ὥραν 2 1/2 τῆς ἑσπέρας τουρκιστὶ, ἐν ᾧ ἡ σύζυγος τοῦ Μανθου Κουαλίτῃ ἤνοιξε τὴν πρὸς τὸν κήπον τῆς οἰκίας θυροποῦλαν εἶδε τρεῖς ἀνθρώπους, οἵτινες τῆς ἐξήγησαν ψωμί, τότε αὐτὴ εἰς ἀπάντησιν ἀμέσως ἐπανεκέλευσε τὴν θύραν καὶ ἤρχισε νὰ φωνάζῃ «κλέφτες», οἱ γαῖτοντες εἰς τὰς φωνὰς τῆς γυναικὸς ἤρχισαν νὰ πυροβολῶσι καὶ εἰς τὴν στιγμὴν δολοφονοῦν τὸ χωρίον ἦτο ἄστατον ἀπὸ τοὺς πυροβολισμούς, τὰς φωνὰς καὶ τὰς κωδωνοκρουσίας· τοῦτο ἀντιληφθέντες καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πλησίον χωρίων Τσεβαρίου καὶ Ἀνω Σουδενῶν ἤρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ πυροβολῶσι καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι τοὺς Κάτω Σουδενίτας διὰ φωνῶν· οἱ λησται τότε ἐνεκα τοῦ μεγάλου θορύβου ὅστις ἤγερθη καὶ εἰς τὰ τρία χωρία ἡναγκάσθησαν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τῆς πόλεως.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

τῇ 30 Ἰουνίου 1900

Ὁ Μητροπολίτης Πρεβέζης καὶ τὸ κληρικὸν τῶν Ἑκκλησιῶν. — Ὁ φόρος τοῦ Δεσποῦ τοῦ Ἱπείρου Μιχαὴλ Δούβα καὶ ἡ ἱεροσύνη τοῦ κ. Κοσμᾶ, — Τὸ κτηματολόγιον καὶ τὸ δασμολόγιον.

Μετὰ μεγίστης ἡμῶν λύπης ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νικοπόλεως προέβη κατὰ τὴν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας τοῦ περιόλου Ἀυτοῦ εἰς λίαν αὐθαγέτους πράξεις, αἵτινες οὐδὲν τιμῶσιν αὐτόν. Αὗται δὲ αἱ πράξεις εἰσὶν αἱ ἑξῆς. Πρῶτον ἐκλείπει τὰς ἐκκλησιαστικῶν χωρίων Ἐλευθεροχωρίων, Φιλιππιάδος, Στρίβινος καὶ Βλαχέρνας, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι ἐνεκα τῆς μεγάλης πένιας τῶν καὶ τῶν δυσδαστάκτων φέρουν οὐδὲ πληρώνουσιν καθ' ἐκάστην εἰς τὸν κατακτητὴν, δὲν ἤδυναντο νὰ πληρώσωσι αὐτῷ τὰ δικαιώματα τοῦ, τὰ λεγόμενα στέφανα, καὶ τοὺς ὑπερχόντο νὰ τὰ πληρώσωσι μετ' ὀλίγον χρόνον, ἐξαπαλλόμενοι αὐτὸν νῦν διὰ συναλλαγμάτων. Ἐπειδὴ ὁμοῦ οἱ κάτοικοι βλέποντες τὸ ἀνένδοτον αὐτοῦ καὶ φοβόμενοι μή πως μείνωσι ἀλειτούργητοι κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν ἁγ. Ἀποστόλων ἠπείλυσαν αὐτόν ὅτι θὰ τηλεγραφῶσιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἡναγκάσθαι νὰ διατάξῃ τὸ ἀνομιᾶ τῶν Ἑκκλησιῶν. Δεύτερον προέβη εἰς τὴν ἀνῶρυξιν τοῦ ἐν τῇ ἐρᾷ μοῇ τῆς Βλαχέρνας κειμένου τάφου τοῦ Δεσποῦ τῆς Ἱπείρου Μιχαὴλ Δούβα Β'. τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις ἤματι κατὰ τὸ ἔτος 1260 Μ. Χ., καὶ καταστρεφὴν τὸ λαμπρὸν τοῦτο μνημεῖον, ὅπερ ἐσοδόθησαν τῷ αἰῶνι αἰῶνος καὶ τοῖσι βάρβαροι κατακτηταὶ εἰον Γότθοι, Σλαῦοι, Ἑνετοί, Τούρκοι, καὶ Ἀλβανοί, οἵτινες κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπέδρμον εἰς τὴν χώραν. Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νικοπόλεως προέβη εἰς τὴν ἱερὸσύνην ταύτην πράξιν, ἀναλογιζόμενος ἡθασταρὺς κεκομμένους ἐντὸς αὐτοῦ, οἵτινες ὁμοῦ ἀπεδείχθησαν ἀνθρώπους, καθὼς ἐυρίσθησαν μόνον τὰ δατὰ τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου ἀνδρός. Ὁ Σεβασμιώτατος ἄγιος Νικοπόλεως Κοσμᾶς ἀφίχθη, ὡς φησίνται, πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς Πρεβέζαν μὲ κενὸν βαλάντιον καὶ ἐρρίθη ἀκατάσχετος εἰς τὴν ἄγρην ἡθασταρὺν τὰ πάντα μηχανώμενος καὶ μὴδὲ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας σεβόμενος. Ἐπειδὴ ὁ Ἱεραρχὸς τῆς Σεβασμιότητος τοῦ παθῆματος τοῦ Βασιλέως τῆς Περίας Δαρείου, ὅστις κυριεύσας τὴν Ἀσσυρίαν ἤνοιξε τὸν τάφον τῆς Νιτόκρας τῆς Βασιλίσσης, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ εὗρετο ἡ εἰς ἐπιγραφὴν. «Ὅστις ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα βασιλείων λάβῃ ἀνάγκην χρημάτων ἀς ἀνοίξῃ τὸν τάφον μου καὶ ἀς λάβῃ οὗτα θέλει». Οὐδεὶς δὲ ἐκ τῶν πρὸ τοῦ Δαρείου βασιλευσάντων ἤνοιξε αὐτόν. Ὁ Δαρεῖος ὁμοῦ κατεχόμενος ὑπὸ τῆς δίψης χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἤνοιξεν αὐτόν· ἀντὶ ὁμοῦ χρημάτων εὔρε τὸν

νεκρὸν τῆς βασιλείας καὶ μία πλάνα, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ἦσαν γεγραμμένα αἱ ἐξῆς λέξεις. «Ἄν δὲν ἦσιν ἄπληστος χρημάτων καὶ αἰσχροκερὲς δὲν θὰ ἦν ὡς τάφος νεκρῶν». Τὸ αὐτὸ ἔπειθε καὶ ἡ Σεβασμιότης τοῦ ἁγίου Νικοπόλεως ἔλπιζεν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον θίλει καὶ ἐπὶ αὐτὸν εἰς ἀπολογία ἐπὶ τούτῳ. Πισὸν δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ἐπαρχία Πρεβέζης ἥτις οὐδέποτε νύ τυχῇ ἐπὶ δεκαοκταετίαν δολοφονοῦν νὰ τυχῇ ἀρχιεπισκόπου ἁγίου τῆς θεσεως τοῦ ἀλλὰ παντοτε περιπίπτει ἀπὸ τοῦ κρείττονος συγκριτικοῦ εἰς τὸν χείρονα. «Ἀπὸ τῆς Σούλλης εἰς τὴν Χιρσὺδιν».

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις συντάξασα νέον κτηματολόγιον τῶν περὶ τῆς γεωγραφίας κτημάτων τῶν κατοίκων τῆς Ἀρτις ὑψίστης τὴν τιμὴν τῶν κτημάτων εἰς τὸ τετραπλάσιον περὶ πρὸ καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦν τετραπλοῦν φέρων οἱ μόνον διὰ τὸ 1900 ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ τρία παρελθόντα ἔτη ἥτοι ἀπὸ τοῦ κρείττονος συγκριτικοῦ οὐδὲν ἀδικώτερον τούτου. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος θέλει διατάξῃ νὰ ἀπονεμηθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀρτις, καθὼς οὐκ ἔστιν ἀδίκον ἐστὶ νὰ πληρώσωσι διὰ τὰ τρία παρελθόντα ἔτη, ἀπὸ ἐπληρώσεως δι' αὐτὰ κατὰ τὸ παλαιὸν κτηματολόγιον, ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς τετραπλάσιον τῶν ὅσων ἐπληρώσαν μέχρι τοῦδε· προτίει δὲ ἀδικώτερον ἐστὶ νὰ πληρώσωσιν οἱ ἄνθρωποι. Τὴν παράνομν ταῦτα οἱ ἰδιοκτῆται ἐξέφρασαν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅστις ἐτηλεγραφῆσε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Τὸ νέον δασμολόγιον τῆς Τουρκίας ἐπὶ μετὰ μετὰς ζήμιας εἰς τὴν ἀγοράν μας, καθ' ὅσον ἐπαυσε ν' ἐντεῦθεν ἐξοργιστῇ εἰς τὴν Τουρκίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5 Ἰουλίου. Ἐξ ἀσφαλὸς πηγῆς μεταδίδεται ἡ πληροφορία ὅτι ὁ ἀποσταλμένος ἐκ Κίνας διεθνὴς στρατὸς θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 50,000 Ρώσων, 50,000 Ἰαπωνίων, 30,000 Γερμανῶν, 10,000 Ἰταλῶν, 20,000 Ἀγγλων, 15,000 Γάλλων, 5,000 Ἀμερικανῶν, ἥτοι ἐν συνόλῳ ἐξ 180,000 ἀνδρῶν. Οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι ἀποφασίζουσιν ὅτι ἀπαιτοῦνται 500,000 ἀνδρες ὅπως ἐπανεμφανίσωσι σταθερὰν τὴν τάξιν.

ΚΩΝΙΝΟΙΣ, 5 Ἰουλίου. Τὰ ἐνέα δεκάτα τῶν Μουσουλμάνων δίκαιοντα συμπαθεῖς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν Κινέζων. Ἐξαρσέντες οὖν νὰ δοθῇ μάχη εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἡμερομηνίαν, λέγουσι δὲ οἱ ἱερεῖς τοῦ Τουρκιστᾶν μετῴνισιν εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Οἱ κληρικοὶ μουσουλμάνοι κηρύττουσι εἰς τὰ τεμένη ὅτι αἱ σφαγαὶ τῶν Εὐρωπαίων εἰς τὴν Κίαν εἶναι τιμωρία τοῦ Ἀλλὰχ· πρὸς τοὺς χριστιανούς, θέλοντας νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν θρησκείαν των εἰς τὴν προσηλυτίζουσαν νὰ ἀποδεχθῇ τὸν Μουσουλμανισμόν.

Ὁ Σειχουλislam εἰς συνεντεύξει εἶπεν ὅτι, ἐὰν ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἡμερομηνία ἀποτύχῃ ἐν Κίνᾳ, δὲ κακοτύχῃ ἡ Εὐρώπη ἐπὶ ὑπάρξει ἀκόμη μέγα Τουρκικὴν ἡμερομηνίαν.

ΚΩΝΙΝΟΙΣ, 5 Ἰουλίου. — Ὁ Ἐντὶ πασᾶς, πρῶτον διοικητῆς τῆς Τουρκίας καὶ ὑποκρητῆς τῶν Ἀρμενικῶν σφαγῶν, διωρισθὴν ἦδη διοικητὴς Χαλκίδου, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀνερρήτοι χριστιανοί. Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας καὶ Γαλλίας μετὰ τὰς διεθνῆς παραλήψεις τῶν εἰσίων προέβησαν ἐκκενὰ παραστήσαντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀλλ' αὐτὴν διέταξε ὁ Ἐντὶ νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του.

ΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑ

Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ παρέχουν ἐλπίδα περὶ τῆς τύχης τῶν ξένων ἐν Πεκίνῳ. Ὅλοι οἱ ταχυδρόμοι, πᾶσαι αἱ πληροφορίαι, ὡς καὶ πάντες οἱ διαρρηγνόμενοι ἐκ Πεκίνου Κινέζοι καὶ ἀφικόμενοι εἰς Τσεου, εἰς Σαγκάην καὶ εἰς Πόρτ Ἀρθρὸν ὁμοφώνως διαβεβαίονσι τοῦτο. Οἱ ξένοι, οἱ πρόξενες τῶν Δυνάμεων, ὡς καὶ οἱ ναῦται εἰς οὓς εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ φρουρὴ τῶν πρεσβειῶν, ἐσφάγησαν ἀπὸ προηγουμένων εἶχον ἀντιτάξει ἀπελπιστικὴν ἀντίστασιν καὶ ἐπολέμησαν μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεων των.

—Ἐπιβεβαιόηται καὶ δι' ἐπισήμων τηλεγραφημάτων ἡ παρὰ τῶν ἐφημερίδων ἀναγγελθεῖσα εἰσησις περὶ τῆς καταλήψεως τῶν φρουρίων τοῦ Τιέν-Τσιν ὑπὸ τοῦ διεθνούς στρατοῦ μετὰ λυσσαλέαν μάχην. Τὰ ἐπισήμα ὁμοῦ τηλεγραφήματα ἀναφέρουν, ὅτι ἐν τῶν φρουρίων τούτων δὲν κατορθώθη νὰ κυριευθῇ. Τὸ φρούριον τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ πλέον ἐπικαιρὸν, ὑποστηρίζει δὲ τοῦτο μέγας ἀριθμὸς Κινέζων καὶ Μπόξερ μετὰ πολλῶν πυροβόλων. Ὁ διεθνὴς

στρατός, τοῦ θύψῃ τοὺς νεκροὺς καὶ περιουλήν τοις ἐκ τῆς τελευταίας μάχης πολυαριθμοῦς τραυματίας, θ' ἀνασυνταχθῇ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐν ἑσπέρᾳ πρὸς κατάληψιν καὶ τοῦ τελευταίου ἐν Τιέν-Τσιν προφυγίου τῶν Κινέζων. Μὲ τὴν κατάληψιν καὶ τοῦ φρουρίου τούτου, ὡς τηλεγραφῶν ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ διεθνούς στρατοῦ καὶ ἀρχος Σιέμκου, ἡ πόλις θὰ περιέλθῃ ἐξ ἐπὶ τοῦ διεθνούς τῶν Εὐρωπαίων.

—Ὁ ἐκ 30 χιλ. ἀνδρῶν ρωσικὸς στρατός, ὅστις ἐβάδισεν ἐκ Σιбириᾶ πρὸς κατάληψιν τῆς μεγάλης σιναϊκῆς ἐπαρχίας Μαντζουρίας, συνήντησε πρὸς ἰσχυρὸν Σινω κινεζικοῦ στρατοῦ. Οἱ Κινέζοι, γνωρίζοντας τὰς προθέσεις τῶν Ρώσων, ἤγον λάβεи τὰ μέτρα τῶν ἀποσταλάντων ἰσχυρῆς δυνάμεως, ὅπως προστατεύουσιν τὴν διαρκῶς ἐπιλοιδόμενὴν Μαντζουρίαν. Ὁ κινεζικὸς στρατὸς καταλὼν ὁχυρὰς θέσεις ἀπέκοψε τὴν πρὸς τὰ πρὸτα πορείαν τῶν Ρώσων, μετ' ὧν συνηχρήσαν μάχην, ἡ ὁποία ἐξακολουθῇ εἰσέτι καὶ τῆς ὁποίας ἀγνοοῦνται τ' ἀποτελέσματα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ νεώτεροι αὐθεντικαὶ πληροφορίες ἐξ Ἀλβανίας περὶ τὴν ἐπανάστασιν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐξαπλουμένην εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας. Ὁ Τουρκικὸς στρατός ἀδυνατεῖ νὰ κατατελεῖ αὐτὴν, ἀλλ' οὕτε ἐπιτρέπουν πλεον οἱ Ἀλβανοὶ τὴν ἀφίξιν ἄλλου στρατοῦ τουρκικοῦ, ὁ ἐφεθικός αὐτῶν ἰδίως ἐπιτείνεται ἐνεκα τῶν Αὐστριακῶν, οὓς θεωροῦν ὡς μόνους ἔχθρους ἐποπλημιωμένων τῆς ὑποδούλου τῆς πατρίδος των. Προχθὲς εἰς τὰ Τυράνα τῆς Β. Ἀλβανίας ἐπεστέθησαν ἐναντίον τοῦ Αὐστριακοῦ Προξένου, ὃν διεδόθη μάλιστα ὅτι ἐφόνευσαν. Ἐν γένει ἡ κατάσταση εἶνε κρίσιμος. Ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις μόλις ἐγνώσθη ἡ εἰδήσις τοῦ φόνου τοῦ προξένου αὐτοῦ, ἀπέστειλε τρία πολεμικά με σφραγισμένας διαταγὰς.

—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινῶν, ὁ Σουλτάνος ἀπέριψε τὰς ἐναντίον τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σάμου Βίγιαννην διαμαρτυρίας τῶν βουλευτῶν καὶ προκρίτων τῆς νήσου. Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀνακοινούσα τοῦτο εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐδήλωσεν αὐτῷ, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐπιδιοικεῖται καθ' ὅλα τὴν πορείαν τοῦ προξένου εἰς αὐτόν, ἵνα ἐμμένῃ εἰς αὐτὴν διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐμερίαν τῶν πιστῶν ὑπηκόων του. Ἀλλ' ὡς ἐγνώσθη ἐν Σάμῳ ἡ ἀπάντησις τοῦ Σουλτάνου εἰς τὰ ἐναντίον τοῦ ἡγεμόνος δίκαια περίνομα τῶν προκρίτων, ἐπέταθ' ὁ ἀπὸ πολλοῦ παρατηρούμενος ἐρεθισμός. Κατὰ τηλεγραφήματα δὲ ληθέντα ἀπὸ τὴν νύκτα ἐκ Σάμου ὑπάρχουν σπουδαῖοι φόβοι ταρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγνοοῦσιν εἰς τί θ' ἀπολήξουσιν.

—Ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὰς πληροφορίας πρὸς τὰς αὐστριαστικὰ φύλλα, ἀπὸ μίας περὶ τοῦ ἐβδόμου ἡ ἀστυνομία εὕρετο εἰς δραστηρίαν κίνησιν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν οργανωμένων ἀποκαλυφθεῖσας συνωμοσίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐπειδιόκετο διὰ βίαιότητων μέσον ἡ ἀνατροπὴ τῶν καθεστώτων. Τὸ κίνημα τοῦτο φαίνεται ὅτι εἶχε ἀπορρασιθῇ διὰ τὴν περασμένην Παρασκευὴν, οἱ ὑπάλληλοι ὁμοῦ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ὑποπετεύθησαν τὰ τεκταινόμενα καὶ ἐλθόντες ἐκτατα μέτρα τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Βεβαιόηται μάλιστα, ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν παρίστανται εἰς τὸ προσκύνημα, ἀλλ' εἰς τὴν αὐτοκατοικίαν ἡμαρταν, ταχέως ἐλαυνομένην, ἐπέβαινε εἰς τὸν ὑποστρώτων τοῦ Σουλτάνου. Αἱ ὑπόνοιαι τῆς ἀστυνομίας ἐσφάγησαν ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προκρίτων Ἀλβανῶν καὶ τινῶν Ἀρμενίων. Ἐρυνάκισθησαν τινες, εἰς τὰ ἔγχε δὲ τῶν ἄλλων ἐτέθησαν κατάσκοποι. Δὲν ἐγνώσθησαν περισσότερα ἀσφαλῆς λεπτομέρειαι περὶ τῆς συνωμοσίας ταύτης.

—Ἀπόπειραν ἀπεχθῇ ἀνεκάλυψεν ἡ ἀστυνομία τῶν Παρισίων. Ἐπρόκειτο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἑβδόμης Ἐορτῆς τῶν Γάλλων, 14 Ἰουλίου, χεῖρες κακοῦργοι, ἴσως ἀναρχικῶν, ἴσως ὁμοῦ καὶ Ἑθνομορφῶν — διότι ἔως ἐκεῖ κατήντησαν ὁ πατριωτισμός — νὰ βάλουν φωτὸν εἰς τὴν Ἑλθῶν, ἐντὸς τῶν ὑπογείων τοῦ μεγάλου καλαίου, τοῦ θαυμαστοῦ μεγάρου τῆς

Καλὸν Τεχνῶν ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ κιβώτια, χρησιμεύσαντα εἰς μεταφορὰν τῶν εἰκόνων καὶ τῶν ἀγαλμάτων τῶν κοσμοφύτων αὐτῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὡς γνωστὸν τὸ πολεμικὸν ἀναρχοῦ Μικουλῆς ἀποστέλλεται εἰς δεύτερον ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν. Ὁ Βασιλεὺς πρὸ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν πλοίων. Τὴν δὲ Τρίτην ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Βουδούρης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου κ. Προκοπίου, τοῦ προσωπάρχου κ. Γκλήνη, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυσταθμοῦ κ. Κουτσούκου, τοῦ ὑποκαταστάτου Πειραιῶς κ. Α. Βρατσάνου, τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ κ. Α. Κριεζῆ καὶ τῶν ἐν τῷ προσωπικῷ ἀποσπασμένων ἀξιωματικῶν κ. κ. Τάκωνα καὶ Δεκατσᾶ, κατήλθε τὴν βὴν μ. μ. εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπισκέφθη τὸ σκάφος. Τὸ πλοῖον ἀπέδωκε τὰς κεκαυσιμένους τιμὰς εἰς τὸν ἀνελθόντα ὑπουργόν καὶ Μητροπολίτην, ὅστις ἐτέλεσε ἁγίασὸν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ταξιδίου. Ὁ θ. δ. κ. Βουδούρης στὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρὴνης διὰ φώφης ζωῆρας προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς τὸ πλοῖον:

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται! Ἐκτελοῦντες διαταγὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, θέλετε ἐπιμελεῖσθαι τὸν δεύτερον ὑπερκειμένον πλοῦν καὶ θέλετε διὰ πρώτην φοράν παρουσιάσει τὴν πολεμικὴν τῆς Ἑλλάδος σημαίαν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Νέου Κόσμου. Γνωστὰ τοῖς πᾶσιν εἰσὶν αἱ προκλήσεις ὠφέλειαι ἐκ τοῦ πλοῦ, τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ συνάδελφοί σας διὰ τὸ ἴδιον τοῦτο πλοῖον ἐξετέλεσαν, ὠφέλεια ὑπὸ τὴν ἐποπὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν πληρωμάτων, ὠφέλεια ἂν ἑτέρου ὑπὸ ἐπὶ φωνῇ ἐθνικῇ.

Ἡ πολεμικὴ τῆς Ἑλλάδος σημαία ἐγένετο δεκτὴ μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ εἰς πάντας τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λιμένας εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεφανίσθη, αἱ δὲ τιμαὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς αὐτὴν εἶνε τιμὰ ἀποδοτέμεναι εἰς τὴν πατρίδα. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τῶν αὐτῶν τιμῶν θέλει ἀξιώσθῃ ἡ σημαία μας καὶ κατὰ τὸν δεύτερον αὐτὸν πλοῦν. Πλήρῃ ἔχων πεποίησιν εἰς τὴν ναυτικὴν ἄξιαν τοῦ κυβερνήτου σας καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀποστελούντων τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ πλοίου, εἰμὶ ἐντελὴς ἡμεῖς καὶ βέβαιος ὅτι καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν το

χους τούτου πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Διεθνὴς ἐπιτροπὴ κατήρτισεν ἰδίαν ὑπηρεσίαν στατιστικῆς ἢ διευθύνσεως ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὸν τμηματάρχην τῆς ἐπιθεωρήσεως κ. Ἀθηνάσιον Γκινόπουλον. τὸ μέτρον δὲ τῆς ἰκανότητος μεθ' ἧς διευθύνεται τὸ τμήμα τοῦτο παρέχει ἡ ἐνημερότης αὐτοῦ, κατορθώσαντος νὰ δημοσιεύσῃ ἐντός τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ ἔτους τὰ ποτελέσματα τῆς πρώτης, ἐνῶ ἡ ὁμοία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μόλις μετὰ παρέλευσιν ἔτους καὶ πλέον κατορθώνει νὰ καταρτίζῃ παρομοίους πίνακας. — Προκειμένου νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἀποπεράτωσις κατὰ τὸ θέρος τοῦτο τῶν ἀνεγειρομένων σταθμῶν ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς τὸ Ἀρχηγεῖον Διρίσσης ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τὴν ἀποστολὴν ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ εἰδικοῦ διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν σταθμῶν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπέσπασεν ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις σώματος τοῦ μηχανικοῦ ἐξ ἐξωμνηστικῶν τοῦ δόλου τούτου, τοὺς ὁποίους διέταξε νὰ μεταβῶσιν εἰς Θεσσαλίαν καὶ τεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχηγεῖον. — Εἰς τὴν χθεσινὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κερνήσεως» ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ ἡ διαχείρισις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διαρκούσης τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΕΤΖΗΣ

(καθηγητὴς ἐκ Ζίτσης)

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην 4 τρέχοντος περὶ ὥραν 1 1/2 μ. μ. ἐξεπνευσεν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ **Ἰωάννης Δ. Τζέτζης**, ἐκ Ζίτσης, τέως καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀρτῇ γυμνασίου. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Τζέτζη μερικώτερον ἢ γενετικὴ Ζίτσα, εὐρύτερον ἢ Ἡπειρος καὶ ἐτι εὐρύτερον ἢ Ἑλλάς ἀπὸλλυσιν ἕνα ἄνδρα ἐκ τῶν ὀλίγων, οὗς ἔχει νὰ ἐπιτελῇ ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ ὁ κόσμος τῆς ἐπιστήμης. Εἶναι δυσαναπλήρωτον τὸν κενόν, ὅπερ ἀφίνει ὁ θάνατος τοῦ Ἰω. Τζέτζη καὶ ὡς Ἡπειρώτου καὶ ὡς Ἑλληνοῦ, ὡς Ἡπειρώτης ὑπῆρξεν ἀείποτε ἀκάματος ἐργάτης τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἀπὸ τοῦ φρικτοῦ ζυγοῦ, ὅστις τὴν πιεζει. Ἐλαβεν ἔντιμον μέρος εἰς τὰ ἐν Ἡπειρῷ ἐπαναστατικὰ κινήματα τοῦ 1878 ἐνεκα τοῦ ὁποῦ καὶ ἐδραπέτευσε τῷ 1879 μετὰ τοῦ μακαρίτου Δ. Χριστιώτου, καταφυγὼν ἐνταῦθα, κατὰ δὲ τὰς ἐορτάς τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου τῷ 1886 καὶ τὰς τῶν γάμων αὐτοῦ τῷ 1889 ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἡπειρον, ὡς προεδρὸς τῆς τότε Ἡπειρωτικῆς Ἀδελφότητος, ἥτις ἦτο ἔργον τῶν χειρῶν του, καὶ ἥτις ἄμ' ὡς περιήλθεν εἰς ἄλλας χεῖρας, ἐνεκα τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ εἰς Μεσολόγγιον μετεβλήθη εἰς ἐκλογικὸν σωματεῖον, θεραπεύον τὰς ἐκλογικὰς διαθέσεις τούτου ἡ ἐκείνο τῶν κομματάρχων, καὶ τέλος ὑπὸ τὸ βῆρος τῶν ἀμυρτῶν αὐτῶν ἐξέλιπε διὰ παντός. Ὡς δὲ Ἑλληὴν ὑπῆρξεν ὁ τύπος καὶ ὁ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς, καὶ ὁ μεγαλειότερος μύστης τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς περὶ ἧς ἀξιολογώτατος πραγματείας ἀφήκεν. ὅλας μεταφρασθείσας γερμανιστὶ καὶ ρωσιστὶ. Οἱ περὶ τὴν ἑλληνικὴν μουσικὴν καταγινόμενοι γερμανοὶ καὶ ρωσσοὶ θεωροῦσι τὸν Ἰωάννην Τζέτζη ὡς τὸν μᾶλλον πρὸς τὴν ἀλήθειαν πλησιάζοντα, καὶ θὰ συνελάμβανεν πράγματι τὴν ἀλήθειαν διὰ τῶν χειρῶν του ὁ μακαρίτης, ἂν δὲν εἶχε τὴν ἀτυχίαν τὸ μὲν ν' ἀποθῇ ὁ μόνος προστάτης τοῦ ἰδαιτεροῦ τῆ. Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γραμματεὺς μακαρίτης Καλίνσκις, ὅστις μόνος εἶχε χειρὶ γυγῆσαι τὸ ἔργον του μέχρι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως κινήσαν τὸ ὕψηλον αὐτοῦ ἐνδιαφέρον τὸ δὲ νὰ εὐρεθῇ ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἡ ἀξία παροράται καὶ ρίπτεται ὡς ἀχρηστον σκευὸς εἰς τὴν κάλαθον τῶν σκουπιδίων. Αἱ κατὰ καιροὺς ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐσφαλὼν μεγάλως πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀφῆσαν μίαν ὑπέροχον μουσικὴν ἀξίαν οἷος ἐτύγχανεν ὁ μακαρίτης Τζέτζης, νὰ περιφέρεται ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν ὡς καθηγητὴς μαθημάτων διὰ τὰ

ὁποῖον ὑπῆρχον ἄπειροι ἀναπληρωταὶ του, καὶ ἐκτοπίσασαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ὃ ἐκλήθη ὑπὸ τῆς ἰδιοφυίας του, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, πρὸς ἐπίμετρον δὲ εὐρέθη τελευταῖον ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, τὸσην ὀφείλων πρὸς τὴν Ἡπειρον εὐγνωμοσύνην, ὡς ὑπότροφος τῆς Ριζαρίου Σχολῆς, — τὸν ἐκ Δαδίου ἐννοῶ Πολιτευτὴν — ὅστις τοσοῦτον δὲν ἦτον ἰκανὸς ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐξοχὸν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ μουσικῇ, ὥστε νὰ τὸν μεταθεσῇ ἐξ Ἀρτῆς ἀπὸ καθηγητῆν εἰς Σχολάρχην Πραμάντων τῶν Τζουμέρκων! Τοιαύτη εἶναι ἡ μοῖρα τῶν ἐχόντων ποῖαν τινα ἀξίαν Ἑλλήνων!

Ἐπιστήμη, Ἑλλάς, Ἡπειρος, Ζίτσα, πενήθησθε διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου μύστου, τοιοῦτου Ἑλληνοῦ, τοιοῦτου Ἡπειρώτου, τοιοῦτου Ζιτσαίου, ὅστις ἀείποτε ὑπῆρξε τὸ σέμνωμά σας!

Εἶναι βαρὺ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς διὰ τὸν Ἰω. Τζέτζη, ὅστις ἀείποτε ὠνειρεύετο νὰ ἴδῃ τὴν Ἡπειρον ἐλευθεράν. Ὁ πρῶτος Ζιτσαῖος ὅστις θὰ ἔλθῃ ἐκεῖθεν, ἅς φέρῃ ὀλίγον χῶμα ἐκ τῆς γενετικῆς Ζίτσης, καὶ ἕνα κλῶνον δρυὸς ἐκ τοῦ ἄλσους τοῦ Προφήτου Ἠλία, ἵνα θεσωμεν ἐπὶ τοῦ μνήματός του καὶ στεψωμεν τὸν σταυρὸν του. Ἰσως αἰσθανθῇ ἀγαλλιάσιν τινα ὁ νεκρὸς του!

X.

Ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ τοῦ δυσμοῖρου Ἰωάννου Στούπη

Δύσμοιρε θεῖε Ἰωάννη Στούπη

Ἐπέπρωτο λοιπὸν τὸσον πρόωρος νὰ ἀποκόψῃ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σου το αἰμοχαρὲς τοῦ ἀδυσωπῆτου Χάρωνος δρέπανον. Ἐπέπρωτο σὺ, ὁ τὸσον γλυκὺς καὶ μελίχιος τὴν καρδίαν, οὗτως αἰφνιδίως νὰ ἀπέλθῃς τοῦ κόσμου χωρὶς νὰ εἴπῃς οὐδὲ νὰ ἀκούσῃς τὸ ὕστατον χαῖρε παρὰ συγγενῶν καὶ συγχωριανῶν σου Φεῦ! αἱ χρεῖσαι περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες σου καὶ τὰ ὄνειρά σου ἐσθῆσθον, μόλις ἐξέπεμψας τὴν τελευταίαν σου πνοὴν παρὰ τὴν ἀμυδρὴν ἀκτὴν τῆς Μεσογείου! Ἀπέθανες νέος καὶ διὰ τὸν ἄωρον θάνατόν σου λείβουσι σήμερον δάκρυα πάντες οἱ συγγενεῖς, φίλοι καὶ οἱ γνωρίσαντές σε τὸν πολυχαπημένον.

Ἐπαλαισας λυσσωδῶς πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ σὲ ἐφόνευσαν τὰ κατηραμένα μικρόβια τῆς ἐπαράτου ἐπιδημίας, ἥτις μαστίζει τὴν πόλιν μας. Τὴν ὕστατον πνοὴν σου ἀγ. θεῖε Ἰωάννη τὸ γαλανὸν κύμα τῆς Μεσογείου ἱερῶς παραλαβὼν μεταφέρει πρὸς τὴν φίλην Ἡπειρον πρὸς τὴν Βησσανὴν ὅπως εἶπη εἰς τὴν ἀτυχῇ Εὐφροσύνην σου τὸν τελευταῖον τῆς συντετριμμένης σου καρδίας πόνον καὶ πικρὰ ψιθυρίσῃ ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγαπημένου τῆς Ἰωάννου στὸν οὐρανὸν τὴν περιμένει.

Γαῖαν ἔχεις ἐλαφρὰν!

Ἐν Πόρτ-Σαῖτ

Γ. Κ. Στούπης

Φίλε κύριε Γάγαρη,

Καλὰ μὲν ὅσα γράφει ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ζωῦτος· ἀλλὰ πολὺ κάλλιον ἔαν καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν συγγραφέων ὁλοκλήρως κατεχώριζεν, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ σημερινὴ Ἐπιστημονικὴ ἐρευνά· διὸ ἀνάγκη τῶν ἐξῆς.

α'. Ὁλόκληρος ἡ μαρτυρία Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου κλ.

β'. Ἡ τοῦ συγγραφέως τοῦ παριστάμενος τὴν ἄλωσιν τῆς Δρυϊνοπόλεως ὑπὸ Ζωτίλα.

γ'. Ἡ τῆς μάχης τοῦ Βαϊμούδου, καθ' ἣν ἔπεσαν ὅ,τε ἐπίσκοπος καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

δ'. Ἡ μαρτυρία περὶ τοῦ Γκιόνη τοῦ Ἀργυροκάστρου.

ε'. Οἱ στίχοι τοῦ Ὀμήρου περὶ Ἀργυροκάστρου κτλ.

Καὶ τότε οὐδεὶς λόγος δισταγμοῦ καὶ ἀμφιβολίας.

Α. Πετρίδης

Παραπεισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Στάη, τοῦ τὸσον γνωρίζοντος νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκη αὐτὴν, ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν Τμηματάρχου α' τάξεως ἐπὶ τῇ Γενικῇ Γραμματείᾳ ὁ κ. Μ. Λάππας, εἰς τῶν μάλα τιμῶντων τὸ ὑπηρετικὸν ὄνομα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων ὁ διδασκαλικὸς ἡπειρωτικὸς κύματος, ὅστις τοσαύτην ὑποστήριξιν ἔχει εὐρεῖ ἄλλοτε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Λάππα, ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, μετὰ μεγίστης θέλει ἀκούσει χαρὰς τὸ ἀγγέλλειν τοῦτο τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Λάππας ἔχει ἀνέκαθεν διακριθῇ οὐχὶ μόνον διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἐνημερότητα τῶν καθήκοντων τῆς ὑπηρεσίας του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀκραιότητα τοῦ χαρακτῆρός του. Συμπας ὁ διδασκαλικὸς κύματος ἀνομολογεῖ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἐξήσκησεν ἄλλοτε ἐπ' αὐτοῦ ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Λάππα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ οἱ τίμιοι καὶ ἱκανοὶ δὲν κατεδιώκοντο ποτὲ εἰς οἰανδήποτε πολιτικὴν μερίδα καὶ ἂν ἀνῆκον, ὅπως συνεβαίνε συνήθως ἐπὶ ἄλλων Γεν. Γραμματέων. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Λάππα ἀποκτᾷ τὸν ἐντιμότερον τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ ὡς Ἡπειρώται, σεμνυνόμεθα, διὰ τοιοῦτον συμπατριώτην.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ κ. Λέων Μελᾶς.

— Ἀφίκετο ἐκ Λάρινας τῆς Κύπρου μετὰ τῆς κυρίας του ὁ ἐκ Βιτσης κ. Δημήτριος Σάββας γυμνασιάρχης ἐν Λάρινα.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀρσίντταν ὁ κ. Προκόπιος Γαλιᾶδης φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς καὶ διὰ Ἐάνθην ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Ἰωάννης Σεμιτέλος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Γεώργιος Γάγλης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Θεσσαλίας ὁ ἐκ Δοβρᾶς κ. Χαράλαμπος Σταμάτης, ἐκ Πατρῶν ὁ ἐκ Σοποτσελίου κ. Δημήτριος Κοντοπάνος καὶ ἐκ Κερκύρας οἱ ἐκ Σοποτσελίου κ. κ. Θεόδωρος καὶ Παναγιώτης Παπαθεοδώρου μετὰ τῆς κυρίας του.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Γεώργιος Τσατσόπουλος καθηγητὴς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κατω Σουδανῆ ἐκ Κων)πόλεως ὁ ἐκ Δοβρᾶς κ. Ἀπόστολος Κολίτσης καὶ ἀνεχώρησε διὰ λουτρά Ὑπάτης, ἐκ Καπεσίου ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κωφολάσας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Καρνούπλιν Ὁράκης καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δούκας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Καπίσθον.

— Ἀνεχώρησε διὰ Δρογὰρι ὁ κ. Σπύρος Εὐαρχόπουλος διδάκτωρ τῆς φιλολογίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κουκούλιν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Καραντζᾶς ἱκτρός, ἐκ Σερβίας ὁ κ. Δημήτριος Μίνις καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀρσίντταν καὶ ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Ἰωάννης Φωτιάδης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἄνω Ραβέντζα.

— Ἐπαρουσιάσθη προχθὲς μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Μελοδραματικὸν Θίασον διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν «Καβαλλερία» ὁ ἐξ Ἰταλίας ἀφίχθεις Ἑλληὴν ὑψίφωνος κ. Χ. Ξανθοπούλος Ἡπειρώτης ἐξ Ἰωαννίνων. Ἰπὸ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ὁ Ἑλληὴν αἰεὶς ἐψάλλε, βεβαίως δὲν δύναται νὰ κριθῇ, διότι μόλις πρότινων ὥρων εἶχε καυτηριάσει τὸν λαϊκὸν του, ἐπηρεασθέντα ἐκ τοῦ προσφάτου του ταξιδίου. Ἐν τούτοις σχετικῶς ἤρρεσεν ἡ φωνὴ του ἔχει ἀρκετὴν εὐστροφίαν καὶ γλυκύτητα. ἐλπίζομεν δὲ μετὰ προσεχῆ παράστασιν νὰ φανῇ ἀνταξίος τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ.

— Ἀφίκετο ἐκ Βιλου δι' ὑποθέσεις του ὁ κ. Νικ. Μπορνόζης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κρετσούντης ὁ κ. Γεώργιος Ξάνης καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ Δημ. Ξάνθη καὶ οἱ κ. κ. Γεώργιος Δούτης, Π. Καζύρας.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην 4 τρέχοντος ἐτελεύτησεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ ἐκ Ζιτσης καθηγητὴς Ἰωάννης Δ. Τζέτζης καὶ ἐκτεθεὶς αὐθιγμένον. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλλη ἐν τῷ νεκρῷ κῶ θάλαμῳ τοῦ νοσοκομείου. Τὴν ἐκφορὰν ἠκολούθησαν πάντες οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημούντες Ζιτσαῖοι, οἱ κ. κ. Μένιος καὶ Κ. Ἀραβαντινός, ὁ κ. Μ. Λάμπρος ἐκπαιδευτὴς τῶν ὀλλογῶν «Παρανασσῶν» καὶ ὁ κ. Χ. Χρηστοβασιλῆς, πὸ τῆς ἑταιρείας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» ὁ ἱατρὸς κ. Β. Ζαλοκώστας, ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἰω. Μεσολογγίτης, ἱατρομαστὴς τοῦ μεταστάσαντος, πολλοὶ Ἡπειρώται, μετὰ τῶν ὁποίων διεκρίνετο καὶ ὁ κ. Δ. Γκάλλας, στενὸς τοῦ μακαρίτου φίλος, καὶ οἱ βρυοπενθοῦντες ἀδελφοὶ τοῦ Δημ. Τζέτζης ἱατρὸς, ἐπιτηδὲς καταψάσας ἐνταῦθα καὶ ἡ ἀπαρηγόρητος ἀδελφὴ τοῦ Παρασκευῆ ἡ ἰσθίος αὐτοῦ συνάδω, ἥτις ἀπέσπα τὰ δάκρυα τῶν παρευριστῶν, διὰ τῶν λιγυρῶν αὐτῆς μοιρολογίων καὶ κλαμάτων. Ὁ ἐνταῦθα εὐελπίς Ζιτσαῖος δικηγόρος κ. Μιχ. Κούμας κατέθεκεν ἐπὶ τῆς σωροῦ τοῦ μεταστάσαντος διὰ λαμπρότατης προσολιᾶς βραχὺτικῶν ἐξ ἀνθέων στέφανον ἐκ μέρους τῆς γενετικῆς Ζίτσης, δαπάναις τοῦ ἐνταῦθα παρεπιδημούντος Ζιτσαίου κ. Νικολ. Κ. Γύρα.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνεῦ ἄλλης παρακλήσεως.